

BALVART DE SITGES

SETMANARI CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ : Carrer de Sant Pere, núm.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ :

SITGES, trimestre, 1'50 pessetas
ESPANYA, id. 2 id.
ESTRANGER, any, 12 franchs

*Anuncis, Esquelas, Remitts y Reclams
à preus convencionals*

Els de la primera página's pagarán doble

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

ANY III

SITGES, 1.er DE NOVEMBRE DE 1903

NÚM. 118

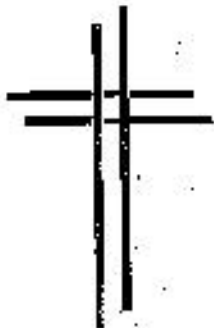
DONYA RITA CAMPS Y RIERA

VIUDA DE VIAS

Mori el dia 26 del próxim passat Octubre a la edat de 78 anys
HAVENT REBUT ELS AUXILIS ESPIRITUALS

A. C. S.

Sos fills Rita, Joseph y Cassilda (présents) y Francisco (ausent), fills polítichs Francisco Batlle y Gené y María de la Concepció Tasis y Jacas, netas, germá, germanas polítichs, nebots, cosins y demás parents, participan a sos amichs y coneguts tan sensible pérdua y'ls hi pregan que no l'oblidin en sas oracions. Tribut d'amistat que agraphirán eternament.

Donya Bonaventura Travé, Viuda de Roig

Morí el dia 17 d'Agost de 1903, a la edat de 97 anys

Havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostólica

A. C. S.

Son fill polítich en Francisco Huguet Mainer, donya Josepha Huguet Trius, viuda de Rodríguez, sos fills Víctor, Pere y Joseph, parents presents y ausents, suplican y tindrán a gran mercé l'assistencia al funeral que en sufragi de la seva ánima se celebrará a las deu del dimars, día 3 de Novembre, en l'esglesia Parroquial d'aquesta vila.

El dol se dona per despedit.--No s'invita particularment.

D' ELECCIONS

El catalanisme, que no es més que un moviment d'amor a Catalunya s'ha de preocupar de la prosperitat d'aquesta en tots els ordres de la vida. Es per això que quant per manament de la llei s'apropa una renovació parcial dels Ajuntaments, s'apresta a la lluita, acudinthi allí ahont es veu ab forses suficients pera lograr el triomf.

Mes ab quin caràcter hem de anar als comitès? Hi hem de anar enarbolant una bandera política, hem de imitar als partits republicà y monàrquich que converteixen las properas eleccions en lluita entre dugas formas de govern? De cap de las maneras.

El nostre programa ha de estar constituït solzament per dos lemas, consecuencia l'un de l'altre:

Guerra al caciquisme y moralisació dels Ajuntaments.

Guerra al caciquisme, a n'aqueixa lepra que ens ha deixat el sigle XIX, enfermetat que tenint son centre a Madrid s'exten fins als més apartats recons d'Espanya. El cacich es el verdader rey del poble; senyor feudal dels nostres temps, ell mana, y sas ordres son per tothom acatadas, donchs depenen casi sempre de sa omnipotent voluntat el repart de consums, el rebaijar las contribucions y en molts casos fins el poder lliurar als minyons.

El caciquisme es en fi un drach que xucla la sanch de la nació, y l'ideal regionalista ha de ser el nou Sant Jordi, que enfonzantli la llansa en son asquerós y repugnant cos, li dongui mort.

Per xó el perseguim ab ensanyament, als Ajuntaments quant, com ara, s'apropen eleccions municipals, y a las Diputacions de la provincia quant podem ferho. Y ab gloria hem de confessarho, sempre fuig devant nostre, amagantse cada vegada per racons més foscos, sempre ab por de que la llum de veritat de nostre programa l'enlluherni.

A la lluita donchs, que ella es signe de vida, mes no n'hi ha prou ab lluita: es precis vèncer, es precis acabar ab la fera, que en la seva mort hi está fundada l'esperansa de nostra regeneració.

J. M. TALLADA.

CAMPANYA ELECTORAL

SITGETANS:

Els que estimeu a la nostra vila, els que la voleu veure gran y forta, voteu decidits y ab entusiasmisme la candidatura formada per tots els elements sans de Sitges, sense distinció de banderías locals, acoblats tothom sota la ensenya de la moralitat y del patriotisme.

Voteu com un sol home als candidats designats pel poble ab una unanimitat may vista, y quins resultaren elegits en una avant votació de memorable recort.

Voteu als dignes patricis

Don Franciseo Batlle y Gené

Don Bartomeu Misas y Rosés

Don Joan Marsal y Brunet

Don Joseph Puig y Junyent

Don Lluís de Dalmau de Querol

y l'altre que s'elegirá avuy.

Votant per ells voteu per l'engrandiment y benestar de Sitges y per la tranquilat de sos habitants, desterrant els odis y totas las ombres que vulguin enfosquir la fraternal cultura de la nostra vila.

BALUART DE SITGES.

BALUART DE SITGES, seguint sa tradició patriòtica, dedica tota la seva atenció a la próxima lluita electoral, que te d'esser com una pedra blanca en la historia de Sitges.

Ab l'objecte de propagar l'entusiasmisme electoral, hem aumentat considerablement la tirada repartintse profusament per tot Sitges.

El vinent número surtirà el dissapte y en ell s'especificarà la distribució dels candidats en els dos districtes, poguent adelantar avuy que es casi segur que en el primer districte lluitarán els senyors don Francisco Batlle y Gené, don Joan Marsal y Brunet y l'altre que's te d'elegir; y en el segon don Bartomeu Misas Rosés, don Lluís de Dalmau y don Joseph Puig y Junyent.

LAS DAMAS SITGETANAS

Las bellíssimas y patrióticas senyoretas sitgetanas, a igual qu'en las passadas eleccions, trevallen ab gran activitat y entusiasmisme en favor de la candidatura plena que apoyém.

A ellas, ab sa nobilíssima conducta se deurá l'èxit principal de la jornada del vinent diumenge, y BALUART DE SITGES ho fa públich ab profunda gratitut.

CONCELLS ALS ELECTORS

Com sab tothom, aném a las eleccions presentant candidatura plena, de majorías y minorías, a fer el copo com vulgarment se diu.

Pero pera ferho se necessita una gran disciplina entre tots els electors, votant tots la candidatura que la comissió els hi designi.

Cada elector pot votar solzament dos candidats. Pero com que'n presentém tres, ab lo objecte de guanyar la minoría, se te de calcular que'ls tres candidats tinguin el mateix número de vots o aproximadament igual, pera que'ls tres surtin triomfants.

La Comissió electoral ha estudiat detingudament la combinació pera tenir un gran triomf y espera pel èxit de la campanya, que tothom voti la candidatura que la Comissió els hi entregui, sense fixarse si un candidat els hi agrada més que'ls altres, sense tenir en compte no més que en el triomf total dels sis candidats, per lo que doném sincerament aquestas advertencias.

La lluita es de ideals y no de personas, y compenetrats de aquest objectiu, els nostres amichs han de votar la candidatura que se'ls hi entregui, sense cambiar cap nom; puig de no ferho aixís, podrá donar lloch a que un candidat determinat tingués un excés de vots y els altres pochs, lo que fariá que'ls nostres enemichs, per sorpresa, poguessin fer triomfar algún de sos candidats, cosa que s'ha de evitar de totas maneras, puig el bloch que formém te prou forsa pera guanyar els sis llochs.

Electors, confiém en el bon zel y patriotisme de la Comissió que organisa y seguíu sos consells, ja que fentho logrerem els nostres propòsits.

No escoltéu per res als nostres enemichs, que veyent la partida perduda, intentarán posar recels y desconfiansas entre vosaltres, ab l'objecte de que aixís alguns dels seus candidats puguin sortir per escotilló.

JA HI SOM

A mida que s'acostan las eleccions, l'infelís agutzilet ajudat pels socialeros, per no perdre la costúm y per fer riure al públich, escriu cartas als periódichs de Barcelona desfigurant la veritat en tot lo que's refereix a la nostra candidatura, portant lo que se'n diu vulgarment l'aygua al seu molf, atemorísat per la derrota dels seus ideals (?).

Pobra gent! May arrivarán a compendre que'ls seus insults y grosserías no fan mella a las personas honradas, y que sols serveixen de riota a la gent com cal.

LAS FARSAS DE'N MITJANS

En la llista dels deutes que va deixar l'anterior Ajuntament hi havia una partida de pesse-

tas 6.858'50, que segons se deya en el párrafo V d'aquella célebre *Memoria*, eran anticipos que per diferents conceptes va fer el rumbós Depositari dels fondos municipals.

Aixó ningú ho va creure. En aquella época l'omnipotent cacich exercia d'Ordenador, Comptador y Depositari tot en una pessa, lo que vol dir que l'anticipo de marras podia molt be tenir una existencia més o menys legal o duptosa. Els regidors socialistas, en lloch d'indagarho, firmaren com mansas anyells el desgraciat *Dictamen*, en quin s'ha acceptava el mentat anticipo, cometent aixís la primera etzegallada.

Més tart, el nou Ajuntament, en una de sas primeras sessions, va acordar establir un ordre de prelación pera efectuar els pagos dels deutes atrassats. Però el nostre aprofitat cacich, burlantse de tots els acorts haguts y per haver, va cobrarse sense previ avís y primer que ningú, las 6 mil y pico de pessetonas, passant devant dels modestos empleats, dels soferts industrials y altres deudors que ab una paciència de sant esperan asseguts que'ls hi arribi el torn tant desitjat.

Ara bé, el *compañero* Mitjans, en una sessió del prop-passat Setembre, va pronunciar un eloqüent discurs, acusant a la Alcaldía de favoritisme, al cumplir els acorts relacionats ab la preferencia en el pago dels comptes atrassats. Y al citar fets insignificants pera demostrar lo que deya, va *olvidarse* de denunciar la grave infracció realisada pel seu parent y company de glorias y fatigas.

Cal que ho tingui present tothom. El senyor Mitjans que, al més petit descuyt dels infims empleats del Municipi, baladreja sense solta y demana forts correctius, quant se tracta del Secretari calla com un mort, malgrat la falta sigui tan clara y manifesta com la que nosaltres hem exposat.

Resumint: El cacich per sí sol s'ha conferit atribucions que no li pertocan ab cobrarse aquella cantitat sense avisar a ningú, y escarnint després la respectabilitat dels regidors, ha modificat, segons li ha convingut, l'ordre de preferencia que pera efectuar pagos atrassats s'havia acordat en una sessió d'Ajuntament. Y el *compañero* Mitjans, amich de la veritat y amant de la justicia, *devant de tot aixó...* ha quedat mut.

Aquest saynete fariá riurer, sino fes fastich.

EL MEETING SOCIALISTA

El meeting que celebraren els que aquí s'en diu socialistas fou un acte de verdadera propaganda a favor de la candidatura qu'ells han atacat continuament en certs periódichs valentse de las armas més grolleras, dels conceptes més infantils, y fins criticant els edificis ahont viuen els candidats que'ls hi fan sombra.

En aquell meeting tothom hi trobá a faltar de tant en tant el cop sech del picador, el soroll d'aigua y el cant de veus femeninas del mantón de la Xina o de la cansó de la Paula.

Allí se parlá de un tal Mendes Pallarés que ningú coneix, d'un poble qu'ells diuen que existeix a la provincia de Valladolid ab el nom de León y d'un monstre de cinch caps!

Nosaltres després d'aquet acte no necessitem propaganda. Ells ens la fan.

Una festa obrera

Hermosa va resultar la festa que va celebrar-se en la fàbrica de calsat d'aquesta vila del senyor don Joan E. Tarrida ab motiu de la diada de Sant Crispí, patró dels operaris sabaters.

El senyor Tarrida a la vigilia del Sant va regalar una cantitat en metàlich a cada treballador de la casa, pera que surtissin a celebrar la diada y proporcionar-se l'esbarjo d'un día de de camp, allunyantse per algunas horas de la rutina del treball y del brujit de las máquinas y

passar a la expansió de la llibertat y respirar aquella atmósfera sana dels oïors de la montanya pera donar plaier al cos que tant necessita l'obrer en quartelut com está durant els demés días del any.

El senyor Tarrida, en el comportament que ha representat en aytal festa, ha donat a compendrer molt bé lo molt que estima als seus treballadors, quina manera d'obrar es una de las millors recompensas que's fan acreedoras pera desvanèixer odis y rencunias y armonisar el treball ab el capital. Passém ara a ressenyar la festa.

Desde las primeras horas del matí, mitj plovisquejant sortiren pera diferents punts dels aforas els obrers de la fàbrica del senyor Tarrida, més tart el día va asserenarse y va lluhir el sol ab tota la seva esplendides, resultant un día del tot bó, regnant en totas las collas que per una part y altra s'escamparen, el major ordre y la alegría propis de semblants festas.

Cap a la vesprada y de retorn a la vila feren una gran entrada ab carros enramats de vert, que presentaba l'aspecte d'una cavalcada.

Tancaba la comitiva la banda del senyor Carbonell, que ab els acorts d'un pas doble y els espatechs dels fochs d'artifici de tots colors feya un efecte fantástich. Després de recorrer els carrers del mitj de la població y un cop a la fàbrica, que ja estava atestada de gent, tant a la entrada com en el pati, y ahont tot seguit se va organisar un ball molt animat.

L'espayós pati de la fàbrica estava il·luminat ab bombetas de tots colors. Aquell lloch ahont els altres días feyners serveix de sala d'espera dels treballadors pera entrar a las quadras al ultim toch del xiulet, durant la vetllada de Sant Crispí va convertir-se en un lloch d'esbarjo, música, juguets, enjagament de globos y el burjít dels balladors que's confonían de part a part de las dos fileras d'arbres, resultaba tot un conjunt encisador.

La festa va durar fins a las vuyt de la nit en mitj de la major armonia, ahont s'hi veyia una bona germanor entre'ls treballadors, encarregats de las diferents seccions y el duenyo de la fàbrica senyor Tarrida, que en el seu semblant demostraba clarament la inmensa satisfacció que sentia de trobar-se rodejat y estimat dels seus obrers.

Festas aixís son las que convenen y s'haurían de repetir tots els anys, que tal vegada no s'allunyarian tant las bonas relacions entre'l capital y el treball, que's una de las cosas més necessarias pera que pugui portar el millorament de la classe obrera, y no com la predican alguns y sembran no més que odis en lloch del be pera ab duas parts.

Hi ha que fer constar que tots els treballadors varen contribuir en poch o en molt a la festa de carrer y el ball, organísat per ells mateixos, pera donar una sorpresa al senyors Tarrida.

En els tallers dels acreditats industrials senyors Montané y Benach tampoch va treballarse; disfrutant també els obrers de la festa de Sant Crispí ab foradas per quin motiu donaba bó veurer els punts més vistables del camp per la gran animació que s'hi veyia y sens ocórrer el més petit incident que desmillorés per res la festa de Sant Crispí, que tant simpática va resultar.

N.

BALADA

Gentil cavaller que aneu a la guerra,
tan pulit de cos y'l semblant alegre,
guardéu mos recorts y vostres promesas.

Ells vos servirán
d'escut y rodella.

Si anyoréu honors no aneu a la guerra
que a dintre ciutat mos brassos vos quedan.
Vos donaré'l meu, que val mes que un regne,
y seréu el rey
de la vida meua.

Gentil cavaller que aneu a la guerra,
tan amant may més vos tornaré a veure
ni l'amor may més portaréu per lema...
¡Sempre fuig l'amor
A hont la sanç se vessa!

B.

Recordant aquella sortida

Al amich Emili.

T'en recordas d'aquell jorn?

A las primeras horas del matí sortirem de la vila.

L'ayre era pur, els arbres y las casas lluhían uns colors frescos y alegres; estava un xich núvol, y els trossos de cel qu'és veyan eran blaus, riallers; en tot l'espai hi lluhía una claror daurada, y la vila resplandía per tots cantons com si estés enterament coberta de joyells; algunas glopadas d'un vent fresquet veyan voleyar algunas fullas que semblavan d'or; queyan dels arbres ja mortas.

L'anada va ésser molt divertida. De tots els semblants hi ressaltava l'alegria.

Varem passar per camps, per entre mitj d'espessos boscos, sota l'espés ramatge d'alsinas y alts pins, en els quals no més se sentia qu'el cant dels innocents aucells que per entremitj del fullatge's perseguían amorosos, per entre l'espessura de romaníns y herbas aromáticas ahont las pintadas papallonas revolavan presurosas, de l'una a l'altra flor. Per entremitj de tanta verdura varem comensar a distingir a lo lluny aquella especie de castell.

Hi arrivarem quan las montanyas y planas, xuclantse la llum del mitjdia que devallava del cel com una plaga, entonavan la gran cansó de la vida.

Estava ja seré, las montanyas blavencas, gayrebe grises, s'esborravan y's confonían a l'horitzó ab la blavor del cel; a baix, com reposant a la falda d'aquellas montanyas, hi havia aquell castell que, il·luminat pel sol, semblava un castell encantat posat, tot cobert d'or, en mitj del espai.

En aquella fortalesa hi viu una nina d'una cara com un pomell de llessamí, de boca gentil; d'ulls negres y brillants, plens de dolsura, de cabells negres un xich ondajats sobre'l front, de cutis de color de rosa, però suaument desvanecut. De moment va agradarme veure tanta hermosura, y després vaig interessarme en poguerli parlar. No sé com va ésser qu'en las primeras paraulas va semblarme que ab aquella nina hi veyia la imatge d'una sonmiada ilusió.

Era tant lo que m'agradava sentir aquella veu, que al principi, sense saber lo que'm deya, la escoltava y contemplava el moviment dels seus encantadors llavis, y veyentla y sentintla'm donava consol y dols benestar.

Al seu costat tot tornava a somriure: el cel, els arbres, las flors, las montanyas. Ella estava aprop meu, ben hermosa y delicada, jo respirant l'ayre ubriagador qu'ella respirava y morintme de goig sentintla viure vora meu.

Passadas ja las horas que divagayam junts, qué breus van semblarme! Arrivá'l moment just de dirnos: «Fins a més veure», sense saber fins a quan. Llavors se posá seria y quanta tristesa vaig sentir al pensar que l'hora de la separació, l'hora negra, havia arribat. Quin torment de vida, d'esperar, sense saber fins quan podria altre cop véurela y seguir la conversa que tot just havíam comensat!... Seria al cap d'una setmana, d'un any?... Quán seria?...

El sol se n'anava a la posta y sos raigs s'extenían, entre l'espessor d'algun núvol, daurats per sobre l'horitzó.

El carruatge que'ns conduhía anava fent via seguint la blanca carretera que'ns portava a la vila.

Lluny ja, poguerem encara observar, destacantse dintre un fondo vert, aquell castell. Me semblava que contemplantlo hi veyia aquella nina, creya encara ovirarhi aquells ulls que convidavan a la vida y que havían trasbalsat mon ser.

El castell aná desapareixent. S'enfosquia depressa; el cel estava tot estelat y seré.

Dirigint sempre ma mirada vers aquell punt, va travesar mon pensament una anyoransa que va ferme oblidar tot lo demés, deleytantme involuntariament en visions d'amor, imaginantme felicitats en vá tantas vegadas esperadas y desitjadas...

Varem arribar per fi a la vila; varem entrarhi en mitj de música y gatzara, alegres tots, y satisfets d'aquella jornada.

Jo content d'haverla vist y un xich tristot per la separació...

LLUÍS C.

Sitges, 27 Octubre de 1903

En el dia dels morts

A la memoria de ma sempre aymada esposa Maria Pagés

¿Ahont sou, ahont, ulls negres?
¿ahont sou, llavis de mel?
sigueren la meua ditxa
y avuy... ja sou al cel!

Oh, desgracia! Vingué l'ombra,
y sense remordiment
tallá la teua hermosura
per sempre completament!

Vingué la Parca ayrada
y sense retrocedir
sobre del teu llit dolcíssim
vares deixar d'existir.

Perdó!.. perdó per ella,
que era bona en excés!
¿perqué me la prengueren
pera no véurela més?

Oh, quina joventut més curta!
Qu'espantosa soletat!
¿pera qué tan gran martiri?
perqué tanta crueltat?

Oh, desgracia!.. desventura!

Ulls negres, llavis de mel,
sigueren ma alegría:
avuy sou perfum del cel.

ANTONI ESCOLÁ

Habana, Octubre 1903

NOTICIAS

Com de costum en els demés anys, avuy y demà, solemnes diadas dels morts, estará obert tot el día el cementiri y podrá visitarse a totas horas.

Ahir a la nit feyan goig de veurer els aparadors de las confiterias de la «Perla», la «Estrella» y de'n Bruguera. En totas ellas hi había exposats gran número de plats de panellets de totas classes, vins d'acreditats culliters d'aquesta vila y dolsos a dojo. Las criaturas feyan corro al devant dels aparadors que'ls hi feya denteta al veurer aquell be de Déu de lleminaduras.

El dimars d'aquesta setmana varem estrenyer la ma del amich en Joseph Grau (Perla) que va venir pera veurer la seva familia y tornarsen a la finca de la «Plana de la Novella» ahont está hostejat trobantse casi restablert del tot de la seva enfermetat.

El dissapte passat la orquesta que dirigeix el mestre don Amadeu Cuscó va obsequiar ab una serenata, ab motiu de ser els seus dias, al jutje municipal d'aquesta vila don Rafel Llopis. Després dita orquesta seguí fent serenatas an algunas senyoretas.

El dilluns de la setmana passada va embarcar-se pera Santiago de Cuba en el vapor «Conde Vifredo» el compatrici don Leandro Cusiné y Jás, y no Félix com diguerem en el nostre número passat.

El nostre estimat amic Cosme Vidal (Joseph Aladern) acaba de publicar un magnífic llibre de versos titulat *Odas paganas*, de quin ens ocuparem en un dels pròxims números.

Molts socis del Prado Suburense volen demanar a la Junta directiva que convoqui reunió general, pera que allí es discuteixi si pot continuar lo que'n el saló-teatre del mateix local, en els meetings que fan els socialistas, s'hi puguin insultar grosserament a digníssims socis del Prado, que han sigut dels més fermes puntals de la societat, y més encara quant els *zulus* que predican aquelles canalladas no són socis ni may han pertenescut a la societat.

Els que volen demanar la reunió general, manifestan que ells no volen prohibir que se exposin idees políticab la cultura necessaria com se fa en els pobles civilisats y verament demòcratas, pero no que ab la excusa de defensar aquelles idees, se vomitin insults y calumnias personalissimas contra socis de la casa, per gent que may han fet cap sacrifici pel Prado.

La qüestió promet donar molt joch, y de ella ne donarem compte als nostres llegidors.

El passat dilluns va morir, a la edat de 78 anys, la virtuosa senyora donya Rita Camps y Riera, apreciable dama qu'era molt estimada y respectada per tots els sitgetans, tenint generals simpatias, com se demostrà en l'acte del enterro y funerals, que resultaren una imponent manifestació de dol, y en quins piadosos actes se posà de relleu lo molt que ha sigut sentida la seva mort.

Enviem a la distingida familia de la finada l'expressió més sentida del nostre condol, acompanyant-la en la pena que ls afligeix.

(A. C. S.)

Havem rebut el volúm 13 de la acreditada y popular Biblioteca «L'Avenç», ab el títol de *L'Hostal de la Bolla*, formant un aplech de quadros de costums ab llenguatge vulgar de Mallorca, degut a la autorisada ploma del literat mallorquí don Miquel S. Oliver.

La sola firma de son autor ja acredita el llibre de qu'es tracta, del quin sols podem dir que son autor descriu las cosas del seu país ab ma mestre.

Recomanem aquesta obra a nostres llegidors, lo mateix que las anteriorment publicadas per dita Biblioteca.

Nostre amic, el conegut jove don Antoni Camps y Vidal, está sofrint el curs d'una penosa malaltia; tancada aquesta edició, ha tingut una lleugera milloria.

Desitjem que ben prompte poguem véurel completament restablert.

AVIS Se fa públich als propietaris y agricultors que en el domicili de'n Joan Llopis y Milá, carreró d'en Fals (Cap de la Vila), hi trovarán el gran dipòsit de ceps americans y arbres fruyters de totes classes, axís com també de guano, nitrat y sulfat.

♦ JOAN LLOPIS Y MILÁ. ♦ SITGES ♦

VENDA Se ven una casa situada al carrer de Sant Francisco, número 25, d'aquesta vila, un dels llocs més vistables de la població. — Pera informes dirigir-se a don Bartomeu Almirall, que habita a la casa número 51 del carrer de Jesús. — Sitges.

VENDA Se vent la casa número 10 de la plassa de la Constitució (Casa de la Vila) cantonada al carrer de la Devallada.

Donarán rahó al carrer de Sant Bonaventura, 16. — Sitges.

Imprempta de F. Baxarias; Balmes, 71. — Barcelona

Contra l'Anemia, Clorosis, Menstruacions difícils

¡Últim avens de la ciencia médica!

Neurastenia, Pobreza de sang

Escrofulisme y Convalescencia

acudiu al únic remey — ¡SIL las

PILDORAS

PEDEMONTTE

a base de ferro y fósforo ASIMILABLES, nou de kola y altres tònics

Recomanadas per totas las eminencias médicas — Preu: UN FRASCH DE 70 PILDORAS, 3'50 pessetas

DEMANEUNE EN FARMACIAS Y DROGUERIAS D'ESPANYA Y AMÉRICA — A BARCELONA: V. Ferrer, Plassa del Angel, 1, y Farmacia del autor, Ballén, 117

ESTABLIMENT DE ROBAS FRANCISCO RICART
Y SASTRERIA DE — SUCESSOR DE BARCELÓ —

a VILANOVA Y GELTRÚ: Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

Havem demostrat l'experiencia que pera millor servir als nombrosos favoreixedors del meu Establiment de Robas devia completarlo ab una **Sastreria**, ni un moment he dubtat en instalar el corresponent taller y en contractar el personal indispensable. Aixís es qu'el taller está al nivell de la Secció de Robas, y el personal es de lo més escullit y apte pera la confecció de tota mena de vestits; estant aquesta Sastreria montada de tal manera que pugui satisfer al parroquí de gust més refinat y exquisit, sense que'ls preus deixin de ser tot lo més reduhits possible. — Inmens assortit de géneros d'Alta Novetat, tant de senyora com de cavaller, procedents de las més importants fábricas d'Espanya y del Extranjer. — Riquíssima varietat d'estampats en las diferents classes de tèxits de fil, cotó, llana y seda. — Géneros de punt. — Prendas de vestir interior y exterior, pera tots els sexes. — Robas de dol de totes classes. — Classes per ornamentar habitacions, etc., etc.

PREUS ECONÓMICS

ANTONI MARTI SASTRE

Lauria, 35, 1.er, 1.ª - BARCELONA

Especialitat de la casa: *Abrichs de senyora*

ULTIMA NOVETAT: Gran assortit d'ermillas Catalanistas y Modernistas

Géneros especials sense forros, propis pera abrichs de senyor

CORTE Y CONFECCIÓ ESMERADA

HO VA DIR PASTEUR

«Depureu l'aygua que deu posar-se en contacte ab el vi (y al dir vi, sidra, cervesa, etc.) y aquest se

conservará per sempre, encara en recipients no plens del tot.»

GRAN INVENT

FILTRE DEPURADOR DEL AYRE pera la perpetua conservació de vi, sidra, etc.

Gran éxit del FILTRE VEST ALTAYÓ

No gasta — Usant aquest aparell no hi haurá vins y escompostos, ayres, ni picants

Aparato de molta utilitat pera las cascas que tinguin vins, donchs ab ell, col·locat en las botas, se pot treure cualsevol quantitat de vi sense que may hi hagi necessitat de posarhi *sofre* pera qu'es conservi. Ab aquest aparato, l'últim vas que s'extreu es igual al primer. — Indispensable als culliters, magatzemistas, convents, col·legis, etc., etc. — En poch temps s'ha extés a Fransa, Italia y América, obtenint diariament excelents resultats en totes parts.

Unich representant a Sitges: FRANCISCO BARTÈS

PREUS: Pera botas de 600 litres, 6 pessetas; pera bocoys de 3.000, 10; pera bocoys de 500 hectolitres, 50

Imprempta LA CATALANA de F.^{co} Baxarias

SUCESSOR DE JAUME PUIGVENTÓS

Balmes, 71 -- BARCELONA

S'ha posat a la venda el

Calendari catalá pera l'any 1904

XIII.^a de la seva publicació

Aquest antich Calendari es dels anomenats *gran block* y conté nutrit y escullit text, degut a las primeras firmas de la literatura catalana

♦ Se ven al acostumat preu d'UNA PESSETA ♦